

రచన - ఏప్రిల్, 1994

“రచన అనేది న్యభావ సిద్ధంగా రావాలిగానీ ఒకరు చెప్పే వచ్చేది కాదు” అన్న విమర్శను ఎదుర్కొన్నదానికి ముందు మాటలో ప్రారంభించిన ఈ పుస్తకంలో పద కొండు ప్రకరణాలున్నాయి.

హిందీ తరువాత అంతగా పాపులర్ ఫిక్షన్ పవలలు అమ్ముడు పోయేది తెలుగులోనే అయినా అలాంటి రచనలు చేసేవారు అయినా రుగురే ఉన్నారని రచయిత అభిప్రాయం. వారి సంఖ్య పెంచడానికి కంకణం కట్టుకున్న ఈ రచయిత ‘లైట్ వర్క్ షిఫ్టు’ స్థాపించి ఏడాదయింది. ఇప్పటికిద్దరి నీరియల్సు రెండు వత్రికల్లో వచ్చాయి. మరో యిద్దరిని రాసున్నాయి. ముప్పై కథలు ప్రమరీతమయ్యాయి. వాలుగు కథలకి పోటీలో బహుమతులు వచ్చాయి. వేయి తిరిగిన రచయితలు వ్రాసే కథలే వత్రికకు పరిపోయేటన్ని వస్తున్నప్పుడు, ఎక్సిజ్ట్ మ్యూట్ మాణిక్యాన్ని వెతికి తీసి, పుకలి కడిగి పావబెట్టి ప్రోత్సహించవలసిన అవకాశం గానీ, పమయం గానీ, ఒక్క గానీ ఉన్న ఎడిటర్లు తక్కువని వ్రాశారు. “రచన” వత్రికను మాచవప్రాయంగా మెన్షన్ చేస్తే బాగుండేది.

మొదటి అధ్యాయం “ప్రారంభం”లో కథకి ఎలా పేరు పెట్టాలి, కథని ఎలా ప్రారంభించాలి అన్న విషయాలు క్షుణ్ణంగా చర్చిస్తూ సాధారణంగా కొత్త రచయితలు చేసే పాఠాల్లను సాధారణంగా వివరించడం జరిగింది. ఉదాహరణగా యిచ్చిన వివిధ రకాల కథల్లో “శృంగారం” ఒక్కటి భయానకంగా ఉంది. గోపీచంద్ కథ హృద్యంగా ఉంది. మిగతానీ పుస్తక ప్రయోజనానికి ఉపయోగపడుతూనే పాఠకులను రంజింపజేస్తాయి. రెండో అధ్యాయంలో కథాంశాన్ని ఎలా ఎన్నుకుని విస్తరించజేయాలి అన్నది మమగ్రంగానూ, సాధారణంగానూ చర్చించడం జరిగింది. ఒక ఆలోచన మనలో రూపు దిద్దుకుంటున్నప్పుడు దానికి రంగు, రుచి, వాసన, ఏమీ ఉండవు కాబట్టి రచయితే ఎలా ఆర్డర్ వివరించబడింది. ఇంతకంటే బాగా చెప్పడం అనితర సాధ్యం. తేడు విజాన్ని చేరుగా ప్రజెంట్ చేయకపోవడం పాపులర్ వనలా లక్షణమని

చెలుతూనే - ‘మనం వ్రాసేది కేవలం పాఠకుల కోసమే తప్ప విమర్శకుల కోసం కాదు’ అంటూ పాపులర్ వనలని నిర్వచించడమూ

పాపులర్ రచనలు చేయడం ఎలా? యంతమందినీరంద్రాద్రి

180 పేజీలు; వెం: రు. 30/-; ప్రతులకు: వన సాహితీ బుక్ హౌస్; ఏలూరు రోడ్డు; విజయవాడ - 520 002

జరిగింది. మూడో అధ్యాయంలో పాత్ర పోషణ విషయంలో తన అనుభవాన్నీ, ఆచరణానుభవా రచయిత పాఠకులతో పంచుకున్నారు. వాలుగో అధ్యాయంలో వాటికియత ప్రాధాన్యత వివరించబడింది.

సాధారణంగా చాలా మంది కైలి, ఇల్లం అంటే ఏమిటని అడుగుతుంటారు. ఎంతో క్లిష్టమైన ఈ ప్రశ్నల సమాధానం ఈ పుస్తకం అయిదు, ఆరు అధ్యాయాల్లో దారుకుతుంది. అవి చదివినప్పుడు కైలి, ఇల్లం అంటే ఏమిట్లో ఇంకొకరికి చెప్పలేకపోయినా తమకు తాముగా అర్థం చేసుకుంటారు. ఆ వదాలు అలాంటివి. నిప్పందేహంగా ఈ పుస్తక రచయిత సామర్థ్యానికి అర్థం వచ్చేవి అధ్యాయాలు. చదవగానే శరీరం ఆర్త్రత చెందితే అది పెక్కు, మనసు ఆర్త్రత చెందితే అది శృంగారం అంటూ తేడా చెప్పగలగడం సామాన్యమైన విషయం కాదు.

రచనలు చేస్తున్నప్పుడు రచయిత పాటించవలసిన బాధ్యతలు, విధులను ఏడో అధ్యాయంలో ఎక్కిడా ఒక్క పాయింటు కూడా మిస్సవకుండా చెప్పారు రచయిత.

అభిమానుల గురించి ప్రస్తావిస్తూ అభిమానం ఏరు లాంటిదనీ, అది చాలా తొందరగా పల్లవికి ప్రవహిస్తుందనీ హెచ్చరించారు. పెక్కు, వయొలెన్స్ లేకపోవడం వల్లనే ఒక రచన మంచి రచన అవడని మేధావులకు చురక వేశారు.

ఎనిమిదో అధ్యాయంలో వత్రిక్కి రచన లెలా పంపాలో, ఒక వనల పబ్లిషింగులో ఉండే సాధక బాధకాలూ, ఖర్చులూ ఎలా ఉంటాయో వగైరా విశేషాలను అరటి వండు పలినిచ్చినట్లు చెప్పడం జరిగింది. “ఏ ఏడి ఒరూ కూడా మంచి కథని వదులుకోడు” అని ఈ రచయిత అభిప్రాయపడ్డారు. బహుశా ఎడిటరుకో, మంచి కథకో మనం నిర్వచనం మార్చుకోవాలి.

ఎంతో చక్కగా వ్రాయబడిన ఈ పుస్తకంలో తొమ్మిదో అధ్యాయం ఒక్కటి అసంతృప్తిని కలిగిస్తుంది. సినిమా రచన గురించి రచయిత ఇచ్చిన వివరాలు సినిమా రచయితలు కాలానుకున్నవారికి అటు మమగ్రంగానూ, ఇటు ప్రయోజనకరంగానూ కూడా లేవు. నిర్మాత, దర్శకుల పమయం చాలా విలువయిందని (కథ వివడం దృష్ట్యా) చెప్పడంలో - మన నిర్మాత, దర్శకులు మంచి కమర్షియల్ తీయడానికి ఇతర భాషలపై ఆధారపడడానికి కారణం తెలుస్తుంది. రాఘవేంద్రరావు తీసిన జ్యోతి, కల్పన, ఆమె కథ చూసినవారాయన దృశ్య కావ్యాలు తీయలేరన లేరు. కారడ, జీవజ్యోతి వంటి హిట్ చిత్రాలు తీసిన విశ్వనాథ్ తీసిన దృశ్య కావ్యం శంకరాభరణం మాత్రమే! అది కమర్షియల్ గా పెద్ద హిట్ అయింది. ఆ తర్వాత అసరిపక్కడశలోని వ్యంత కథలకు రూపకల్పన చేయాలన్న తాపత్రయంతో ఆయన తీసిన సినిమాను శంకరాభరణం కర్పణలతో చూసే దృశ్యకావ్యాని అంతా అంటున్నారు. నిర్మాత, దర్శకులు తమ కాలాన్ని కథల కోసం ఎక్కువగా వెచ్చించడంలోనే వ్యాపార వరంగానూ ప్రయోజనముందని గ్రహించిన వారే హిట్ చిత్ర నిర్మాణంలో ఎక్కువ కాలం మనగలరు.

‘ఉపనంసారం’లో రచయిత అన్నట్లు ఆత్మోద్ధన ... కొంత వరకూ

మండమూరి వీరేంద్రనాథ్ పాఠపాఠులు .... ?!?!?!

తెలుగు వ్రాసిన 'ఇన్స్ట్రామెంట్' వర్గంలో నవలు రాయడం అనే ఒకరవది ప్రవేశపెట్టిన కొద్ది మంది ప్రముఖ రచయితలలో ఒకరైన వీరేంద్రనాథ్, "ఒకేసారి నవలలా వ్రాయటం ఎప్పుడూ మంచి వర్గం. వీలైతే నవలకూ ఆ వర్గం అనుసరించటం రచయితలకి అభివ్రేణం" అని అనడం విశేషం! తను పూర్తిగా ఆచరణలో పెట్టకపోయినా, ఆచరణలో పెట్టడగవని ఏదన్నది మాటిగా మొదలలో చిత్రకుర్చి వికాసితి దృష్ట్యా రచనా తప్పాయి.

'పాపుల్ రచనలు చేయటం ఎలా?' అని వివరిస్తూనే, ఈ పుస్తకం చదివినవారు "సామాజిక వర్సా పున్న మనం ప్రాప్తిలో, కమర్షియల్ నవల ప్రాప్తిలో, అద్భుతమైన మనం ప్రాప్తిలో వారిస్తం. 'ఎలా వ్రాయాలి?' అని మాత్రమే చెప్పే పుస్తకం ఇది" అంటారు. ఇందులో వికాసితిగల రచయితలు ఏ రకమైన నవల రాయాలో గోపీచంద్ గారి రచనలను ఉదాహరిస్తూ 'మొక్కవే మొక్కడం' వీరేంద్రనాథ్ లోని గడుసుదనాన్ని చూపిస్తుంది. పాపుల్ నవల ఎందుకు రాయకూడదో, వాటి దుష్ఫలితాలను అంతర్లీనంగా చెప్పారు. దీన్ని వలైన అవగాహనతో అందుకున్న వారు మంచి రచయితలుగానూ, అందుకోలేని వారు పాపుల్ రచయితలుగానూ రూపొందడానికి దోహదపడుతుంది రచన.

ఏ నవల రాయడానికి పడవంత కష్టాన్ని, కాలాన్ని ధనాపేక్ష లేకుండా ఈ రచన చేయడానికి వెచ్చించాననీ, నలుగురికీ కేరాలన్న తన తప్ప అమ్మకాలు కాననీ, అర్థం చేసుకుని (పుస్తకం చదివి, వచ్చితే) సహకరించడన్న వీరేంద్రనాథ్ ఈ సుద్యమే రాసిన 'నవ్వేపుల్' నవల 'నీను' ప్రారంభంలో రాసిన ఈ క్రింది పేరాని 'వైలి' అనే ప్రకరణంలో ఉదాహరణ కోసం వాడారు:

"ఊరు పూజా వీథిలా వుంది. ఊరు మొదట్లో వేచెట్టు వేడం చదువుతున్నట్లు వుంది. ఊరు మట్టూ మెలిక తిరిగిన వీళ్ల కాలవ, అందమైన అమ్మాయి నడుం మట్టూ తిరిగిన వరికిణిలా వుంది."

పై పేరాలో ఒక పదం తప్పగా ప్రయోగించడం జరిగింది. కాబోయే రచయితలకు పాఠాలు చెప్పేటప్పుడయినా ఆ తప్పను సవరించుకోవడం జరగలేదు. ఈ విషయం వీరేంద్రనాథ్ దృష్టికి తెచ్చినప్పుడు చాలా మామూలుగా 'అది తప్పే' అని, 'దాన్ని అందరి దృష్టికి తేవడం నబలే' అని అభిప్రాయపడ్డారు.

ఇంతకీ ఆ తప్పేమిటి????

వలైన సమాధానం చెప్పిన పది మంది పాఠకులకి "మంచి రచనలు చేయడం ఎలా?" అని తెలియజేసే "పాపుల్ రచనలు చేయటం ఎలా?" అనే పుస్తకాన్ని బహుమతిగా అందజేస్తాను.

సమాధానం పోస్ట్ కార్డ్ మీద రాసి పంపితే చాలు!
- నంపాదకుడు
ముగింపు తేది: 10.04.'94

సమర్థన ... కొంత ఆత్మ విమర్శ ... నెరసిన ఈ పుస్తకం.
ఈ పుస్తకం వ్రాయడంలో వికాసితి ఉంది. రచనలు చేయడంలో ఒక స్థాయికి చేరుకున్న వారు - ముందుకు దూసుకుపోవడం ఈ పుస్తకం ఎంతగానో సహకరిస్తుంది. అయితే ఒక విషయం మరిచిపోకూడదు. ఇండ్రజాలికుడు సర్కార్ వ్రాసిన పుస్తకం చదివితే ఇండ్రజాలం నేర్చుకునే బదులు - అదంత కష్టమా అన్న విన్నపా కలుగుతుంది. ఈ

పుస్తకం వడవగానే అలాంటి నిన్నపా కలుగువారు - ఈ పుస్తకం వల్ల ప్రయోజనం పొందానుకుంటే వృధా!
వర్తమాన రచయితలు సురో విషయం కూడా గుర్తుంచుకోవాలి. రచయితే తన రచనకు మొదటి పాఠకుడు. ఆ విధంగా వీరేంద్రనాథ్ అదృష్టవంతుడు. మీరు మీ రచనకు అలాంటి మొదటి పాఠకుడినివ్వకపోతే స్థాయికి చేరుకోవడం అవసరం. అందుకీ పుస్తకం ఎంచినా సహకరిస్తుంది.

కేవలం పాపుల్ రచనలకే పరిమితం చేసుకోవడం వల్లనేమా గళంలో వచ్చిన 'కథలు వ్రాయడం ఎలా' (అరుద్ర) వగైరా పుస్తకాలనిందులో ఉదాహరించలేదు. తెనాలి రాసుకృష్ణుడు గేలి చేసిన "కృష్ణ, రాజకీయ రచన" వర్గంలో 'దేముడు' అనే పదం తప్పనీ, 'దేవుడు' అని వ్రాయాలని తనకు పాఠిక నవలలు వ్రాసే దాకా తెలివైన మారన 'పేజీలో' అని - 162వ పేజీలో ఏకాగ్రత, సినియూరిటీ, జ్ఞానక కత్తి అన్న హెడ్డింగ్ క్రింద 'దేవుడు' అన్న పదం వాడడం 'మెన్షన్ బియూమర్' కాదు కదా అనిపిస్తుంది. రచయితల పాపులారిటీని కేవలం కొన్ని వ్రాసిన దృష్ట్యా అంచనా చేయడం వల్లనేమా - నమకాలిమల్ వాలా తక్కువ మందిని ఈ పుస్తక రచయిత గుర్తించడం జరిగింది. పుస్తకం అట్లు వెనుక "పాదో పాఠణ" వంటి పదం లేకుండా జాగ్రత్త తీసుకుంటే బాగుండేది. ఎందుకంటే పుస్తకం లోనం అచ్చు తప్పులు చాలా తక్కువ.

పాపుల్ రచనను అదృష్టవశాత్తూ, మోడలింగ్ తరహా జీవనోపాధి కలగా అభివృద్ధిచడానికి నవలలో ప్రయత్నం జరిగింది. నేళ్ళలోలుడైన వేమన తన ప్రయోగాలని నగ్నంగా చూసేక విరక్తి చెంది యోగి, మనోకవి అయ్యాడంటారు. పాపిత్యంలో తమ కంటూ స్థానం సంపాదించుకోవాలనుకునే వారికి ఎప్పుడైనా పాపుల్ రచనం వల్ల మనసు చలించే - వాటి నగ్న వ్యరూపాన్ని పుస్తకం చూపించి సహకరిస్తుంది. పాపుల్ రచయిత ముసుగులో ఉన్న వీరేంద్రనాథ్ రచనలు తమ వ్రాసిన పాపుల్ కోవకు చెందవు. శంకరాధరణం పాపుల్ అవడానికి ఉన్నప్పటికీ కారణాలూ అతడి రచనం పాపులారిటీకి ఉన్నాయి. తన రచనలకు పాపిత్యంలో స్థానముంటుందనీ, ఉందనీ అతడికి తెలుసు. ఆ మాట ఇతరులచాని అతడనుకోవడంలో తప్పు లేదు. ఆ ఇతరులు మేమే కావడం మాకు సంతోషం.

ఈ పుస్తకం సాధారణ, అసాధారణ రచయితలందరికీ ప్రయోజనకారి. పాపిత్యపు విలువలను కలిగి ఉంది. అందరూ కొని చదివి దాచుకోవగ్గ ఈ చిన్న పుస్తకం మొక అనిరత కృషి ఉన్నవ్రాసిన మువై రూపాయల ధర కాస్త ఎక్కువననిపిస్తుంది.
- మమంధర